

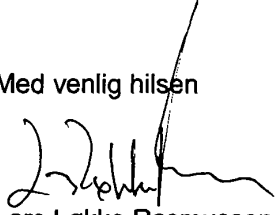

Folketingets Lovsekretariat

Dato:
Kontor: 3.s.kt.
J.nr.: 2005-12145-28

Sagsbeh.: JLI
Fil-navn: Dokument 6

. / . Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. S 973, som medlem af Folketinget Birthe Skaarup har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 25. april 2005.

Med venlig hilsen

Lars Løkke Rasmussen /
Jesper Linn

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 3.s.kt.

J.nr. 2005-12145-28

Sagsbeh.: JLI

Fil-navn: Dokument 2

Besvarelse af spørgsmål nr. S 973, som medlem af Folketinget Birthe Skaarup har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 25. april 2005

Spørgsmål S 973:

"Vil ministeren medvirke til at samle indsatsen for spiseforstyrrede under et ministerium – Indenrigs- og Sundhedsministeriet, således at det kan undgås, at der opstår problemer med behandlingen af spiseforstyrrede også for at sikre en effektiv rehabiliteringsproces efter behandlingen på sygehuset?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at det amtslige sundhedsvæsen efter sundhedslovgivningen har ansvaret for at varetage behandlingen af patienter, herunder patienter med spiseforstyrrelser, samt at sundhedslovgivningen hører under Indenrigs- og Sundhedsministeriets ressort.

Jeg kan endvidere oplyse, at kommunerne efter den sociale lovgivning har mulighed for at yde hjælp til en borgers udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Disse bestemmelser omfatter også personer med spiseforstyrrelser, som efter en konkret vurdering kan få hjælp til f.eks. psykosocial behandling i de tilfælde, hvor sygehusbehandling ikke har hjulpet personen, og hvor behandlingsmulighederne inden for det offentlige sygehusvæsen derfor må anses for udtømt.

F.eks. følger det af lov om aktiv socialpolitik § 82, at kommunen kan yde hjælp til udgifter til bl.a. sygebehandling, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan dog kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssig begrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt begrundet.

Desuden kan kommunen efter servicelovens § 86 give tilbud af behandlingsmæssig karakter til personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer.

Jeg finder ikke, at disse muligheder for at opnå støtte efter den sociale lovgivning bør overføres til Indenrigs- og Sundhedsministeriets ressort. Hverken for patienter, som lider af spiseforstyrrelser eller for andre patienter.

Jeg er imidlertid enig med spørgeren i vigtigheden af en sammenhængende indsats over for patienter med spiseforstyrrelser. Jeg vil i den forbindel-

se fremhæve, at der med kommunalreformen indføres forpligtende regler om samarbejde mellem regioner og kommuner. Bl.a. gøres det obligatorisk for regioner og kommuner at indgå sundhedsaftaler om indsatsen for sindslidende.

På denne baggrund mener jeg ikke, at der er grundlag for at ændre den eksisterende ansvarsfordeling.